

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Jacobi Wimpfelingij Schletstatensis Elegantie maiores

Wimpfeling, Jakob

[Heidelbergae], 1499

De participiis

[urn:nbn:de:bsz:31-131221](#)

Participijs

loco speciatim nominatiq; determinat.

Tam r; quam sibi respondent ut r; chara mibi patria est q; tibi lucunda vita sumi venuste tam pro ita vt hic non est tam doctus ut credidi

Tantisper postulat post se dura pro donec siue quādiū. Significat autē tā tisper sicut tamdiū. Num autē r; donec sumuntur pro vsc ad r; pro quādiū. De primo. Dabo operam voluntatibus donec morari. i. vsc ad mortē. De secundo. Dabo operā voluntatibus donec viuo. i. q;zdū viuo. Terē. Ego tan
tisper te dia volo meum dum id quod volo facis. tantisper id est tamdiū dū
id est quādiū. Laurentius Galla

Tantopere. id est tam valde.

Tum supra cum.

Ubi pro postq; ornatiū est. Significat etiam locum. r; sic geminatur Ubi
vbi hoc est vbiq; vel in quoq; loco. Nam pleraq; talia etiam nomina cū
geminantur significant quantum ea sola non repente adiuncta hac dictione
eius. vt Ubi ubi id est vbiq; vbi. i. vbiq; quotq; id est quotq; p; quisq;
hoc est quicq;. Supra de pronominib; p;cepto. xix.

Gicissim pro secundo loco siue ediuerso vel contrario. Sumis etiam pro
inuicem r; mutuo. Virgili. Quid possit vterq; vicissim experiamur. De in
uicem Quintilianus. Inuicem sustinetes. Inuicem innipi. id est alter alterū
sustinenſ et vterq; alter innipet. Mutuo significat quantū inuicem. vt mu
tuo se amant. r; mutiuos amor. Lau.

Ulro. i. sine requisitione. vt Ulro ad te veni. i. ad te non requisitus veni.
Sponde etiam transſerimus ad res insensatas. vt multe arbores sponde na
scuntur. id est per se. Lau.

Ut id est q; r; circa coniunctiū ornatius subintelligitur q; exprimitur. vt
id est vtpote. vt id est qualiter. r; in ea significatione geminatur. vt ut
cunq; vel qualterciū. Supra vbi.

¶ De Participijs.

Articipiū habet tantam interdum gratiam vt sine eo nō sit latīna
p; plane oratio vt male dicitur. Cirū dedimus caſtris fossam r; val
lū ne hostes venire possint r; nos opprimere. quasi fossa r; vallum
ideo fiant. aut hoc preſtare queant. ne hostes venire possint. Ideo dicendū
fuit. ne venientes hostes nos apprimant. Lau.

Participiū futuri passiū tēporis transit in nomē. vt amandus. i. dignus
amari. colendus dignus coli.

Participia actiua plentis temporis in nomen tranſeuntia pulchre regunt
gen. vt amans tul. mei amantissimus. obſeruans obſeruandissimus. sicc; de
alijs quibusdā noib; adiectiūs. qualia sunt auditus. timidus. cupidus. ex
quis. expers. qd est extra partē r; q; carens. Supra etiā de hoc de gerudijs. p;

Participiū eleganter ponitur p; suo verbo. r; hoc relatiuo q; vi. Cepro vi.
qd dicit pleriq; de rep. bene meruerūt qui stipendū non accipiunt nec accip
ent. melius sic q; participiū. Pleriq; de rep. bene meruerūt stipendū nō accip
entes nec accepturi. Item Scipio liberavit Romā q; a barbaris opprimebat
melius sic. Scipio Romā a barbaris oppreſſam liberauit.

Participiū futuri temporiſ in rus ci verbo ſum es est. melius q; verbum
ſuum futuri temporiſ ponit. Salustius. Belum ſcripturis ſum. p ſcribam

Participia quedam in voce paſſiua significant actionē. vt circūſpectus eſt
non qui circūſpiciunt (quale significat cōſpicuus) q; qui circūſpicit r; in omnē
partem ſpectat. hoc eſt prudens r; sagax. Consideratus qui considerat: eccl

uerso inconsideratus. **D**iscretus est qui proberid est bene differit. **C**autes q̄ cauet, non qui cauetur. **L**utus portus. **T**uta vrb̄ q̄ tucatur alios: non q̄ ab alijs defendatur. ramen circa hominē passiue; vt **L**utus sum ab hostibus Argurus qui acute z solerter arguit, z inuestigat, non qui arguitur. **F**allus qui fallit, z etiam qui fallit, i.e. deceptor. **C**ontentus q̄ contineat qd aio laus faciat profusus qui profundit. **S**cetus q̄ sciens est z argutus. **I**nde scite aduerbiū id est astute z vatre. **D**iscretus qui qualitates personarum z rerum discernit. **J**uratus qui iurat. **E**nde dicimus iuratus iudex. **D**eceptus qui deficit. **Q**uintilianus. **D**efectus labore senectus.

Pauciora sunt participia que passiue in voce actiuā significant, vt euīdes. **N**im euīdens negotiū dicit quod videtur aperte z intelligit, nō quod videt et intelligit. **S**ic z indulgens cui aliū indulget.

Ablatiū participiorū, absoluti positi ornant vtr regnante. Octavianus cesa-re. Imperante Nerone. **I**ndē nom̄ quo rūndi ablatiū que dignitates ac ho-nores significant. pulchre absq̄ rectore ponunt. vt Cornelio z Balba edilibz consulibz acte sunt in theatro fabule. Scipione cōsule. Dionyso rege. nec ad dendum est participiū: existente: quoniam adiunctorationis venustatem.

Accusatui et ablatiū participiorū p̄ verbo infinitivo ponuntur. **S**alustius. **P**riusq̄ incep̄ias consulto, at vbi consulueris mature facio opus est cōsulto, p̄ cōsulere: factō p̄ facere ponit. **T**ren. **I**am iam inueniū tibi curabo, z ad ductū tuū Pamphili. Inueniū p̄ inuenire: adductū, p̄ adducere. **G**erū oratores ablatiū participiū p̄ infinitivo licet sepe viratū raro tamē accī.

Absolutus consummat̄ etiā in superlativo vīro z opī multū p̄fectō tribuit. **A**bstrusus id est abditus, z nullo pacto legēndū est obstrusus: quia abstrusus venit ab abs z trudo. **O**bstrusus vero nullā inuenire potest originem.

Admotus pro applicatus adiuncsus.

Affectus sum bono, z malo etiā cū p̄positiōne a vel ab z casu. vt **A**ffectus sum magnis honoribus a principe. **P**reditus similiter bono et malo p̄ditus sum humanitate. vt uite diuīns: dignitate: vīrbz: mozo. I. habeo illa. **N**ūq̄ tamē addit̄ ei p̄positiō a vel ab cū casu. **S**ūt z noia q̄ in bonū z i malū sumūtur. vt notabilis nobilis insignis eximus: vt notabilis macies: nobile scortum qd in ordine merericio excellit. z maxime inter alia notū: insignis latro: qui maiori audacia grasseſ. **I**nsignis improbitas: insignis z eximia stulticia. **L**.

Actonitus. i. territus stupefactus animo perculsus.

Confectus sum inopia: languore: senio pulchre dicatur.

Defunctus supra frui. **H**editus supra dedo.

Disertus ornatū participiū est. **D**imidiatus. i. in duas partes diuīsus.

Desideratus in bello ab hisc oīcis sumitur p̄ oīcū. vt supra de noīlo.

Exanimatus. i. timens z turbatus. **F**retus supra frui.

Faciendus melius q̄ fiendus diaf: dicit etiam comicus faciundus

Iniens incūntis supra inco.

Vactus magis auctus. **F**estus Pompeus supra macte.

Rogatum te yelum. hoc est rogo. **O**ratos vos vclim. i. ozo. **Lau.**

Obnoxius obligatus deuincit. de hoc vide **Aul.** **Gel.** l. viij. ca. xvij. **Fest⁹**

Pompeus dicit. **O**bnoxius pene: obligatus ad delictum.

Observans. or. obseruantissimus actiū qui obseruat z colit aliquē. **O**bo-

seruādus dīoz. obseruāndissim⁹. i. q̄ colī z obseruāri plurimū ēdign⁹ passiue.

Oündus significat originē illius loci vnde fuerūt parētes: vt ego suz oīo

Lottiunctionibus

tus Rome. oriūdus a placētia Itē nati Carthaginē; oriūdā Syracusis
id est a Syracusaniis origine trahentes vñ fuerunt parentes. Lau.

Pacificatus sum pacē feci; pacat⁹ sum in pace sum. vñ ab armis recessi; pla-
catus sum; vel ab indignatione animi ad lenitatem redi⁹ vel aīo leni sui. Lau.
Partus. a. u. i. acquisitus. vñ imperante Augusto parta est yniuerso or-
bi pax sic et paro peperi sepe pro acquire acquisiū.

Passis velis passis et expassis manib⁹ veteres dixerunt etiā a verbo pan-
do et significat q̄si diductis arq; distentis. Aul. Preclu⁹ sup⁹ affectus.

Potius sum etiā cū ḡo apud historicos reperit. Proinctus. i. expedit⁹.

Prēlens animus dicitur p̄ sens arq; excelles Prēlens remediu⁹ p̄ sens fr̄o
td est potēs et in primis efficac⁹ p̄ sentissimum periculū. p̄ sentissima medicina; re-
mediū et venenū p̄ sentissimum (qd etiā p̄ sentaneū vocatur) quia statim aut sa-
nar aut occidit. Lau.

Relictus. p eo qd sup̄est ponit⁹. vñ null⁹ locus sup̄est: melius nullus locus
relictus est. au t nihil loci relictū est. i. null⁹ locus: up̄ra primū p̄ceptū de noīb⁹

Rogatum te velim pro rogo eleganter ponitur
Venio perit⁹. p eo qd ē v̄o petiti⁹: v̄o orat⁹; p eo qd ē venio orat⁹. L.

De Coniunctionibus.

Coniunctiones sibi adhēretes nō nunq̄ ornant. vñ Enim uero: sin-
cere. Et et arq; non solū copulatiue sunt sed etiam valēt quantum
aduerbiū q̄: vñ alter ego feci arq; tu: significat em̄ alter q̄ tu.
Auli Bel. libro. x. ca. ultimu⁹. et Nonius Mar.

Alio qui. alunde: puta in alijs rebus; in alijs negotijs vel pro cōsimilib⁹
vñ noui molestus esse litteris meis alioqui laboranti morbo. At pro sed p
saltrem quoq; scriptum inuenitur.

Et pulchre germinatur. vñ vir est et doctus et iustus. hoc est nō solū doctus
sed etiam iustus. Item te admirantur et cives et hospites Lau.

Et si quanq̄ indicatiu⁹. Quāuis licet subiunctiu⁹ postulant: et hoc in p̄n
cipio orationi: epistolaz. libroru⁹. Lau. Gal. Nulli principio sententie indica-
tiu⁹. post vñ principium etiā coniunctiu⁹ admittit. De primo: vñ nisi forte pu-
tamus denēt p. Scipionē fuisse. De secundo. vñ vapulabis nisi caueas. Lau.
Nulli preter et p̄ter q̄ etiā si hoc nomen aliud non p̄cesserit bene sequuntur
Secus de quā qd quidē hoc nome aliud ante se desyderat. vñ Quid est aial
nisi corpus cū aia concreta recte et latine. Quid est aial q̄ corpus cū aia con-
cretum: non recte. addi enim debet aliud. Lau.

Porro pro vero vel autem. vñ Age porro: pro age vero. Sed hoc interest.
q̄ porro potest esse prima particula locutionis. non sic yero. Lau.

Quando pro quonia vel quia. Nonius Mar. et Feltus Po m. et Lau. lt.
ij. ca. xlvi. Sic et quādoquidē. L. ibidē. Eiusdē significati est quatenus: vñ q̄te
nus negat nobis diu yuere: reliquamus aliquid quo nos. vixisse testemur.
sed Cicero dicit quatenus pro inquitū sicut ea tenius p̄ intantū. Lau. ibidē.

Itē itidē. idē significant. Nempe frequenter interrogatiue ponit⁹.
Quanq̄ quamvis. Sup̄a et si. Que coniunctio endinica cōmunitati
per 3 scripta postponitur similius casib⁹. vñ in sequentia. Hermanni contracti
alemanni de b̄a virginē. Fac igni sc̄to patrisq; verbo. vñ idōre corrigit p̄t.

Quidē accipit ad distinguendas res vñ ego quidē Rome sui. tu vñ Achē-
nis. Sumit etiā quasi p̄ exceptionē illius qd affirmas. vñ ab optimis illis q̄
dem viris. sed non satis eruditis. Tertio sumitur quando plenus est sermo